

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 43. Salviani opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. cujus Auctor Neapoli agebat. Cereali
 A. C. 439. Episcopus Castellæ in Mauritania, Vocatus
 Gennad. cap. nius, Episcopus Castellanæ ejusdem Pro-
 93. Id. c. 78. vincianæ, & alius Episcopus Africae, cu-
 Id. c. 72. jus nomen Asclepius, stilum in Arianos acce-
 runt.

Genfericus, captata occasione, dum
 Romani alibi, & Imperii fulcrum, Aetius
 in Gallia occuparetur, in ipsa pacis quiete,
 quo minus ab ejus perfidia caveri possent,
 in urbem Carthaginem cum milite irrupit,
 decimo quarto Kalendas Novemb. Theodosio
 decimo septimo Consule, id est, 19. Octobr. anno 439. opes
 Civitatis quas potuit, rapuit, atque, ubi laterent,
 indicium e civibus tormentis expressit. Ecclesias
 spoliavit, atque expulsis Presbyteris, ablatisque
 sacris vasis, suorum hospitia esse jussit. Dure
 omnem populum habuit, multo magis vero nobilium
 familiis, & viris Ecclesiasticis infensus. Cum
 consilium esset, Arianam Haeresim tota Africa
 dilatare, Episcopos suis Ecclesiis ejecit, multosque
 Martyrio affecit.

Isidor. Hist. Vand. Cæra. 467.

§. XLIII.

Salviani opera.

Salvianus, Presbyter Massiliensis, illius ævi
 Scriptor, hanc urbis Carthaginensis captivitate
 clarissimis Vindictæ Divinæ exemplis accenset;
 quippe vastissimæ Civitatis populus nulli non vitiorum

Salv. de Gubern. lib. 7. p. 173. Edit. Baluz. 1663.

gener.

generi immergebatur. Carthaginenses Saculum V.
 a sana mente remoti videri poterant; A.C. 439.
 quocunque aspiceretur, occurrebant tem-
 mulenti, coronati floribus, & odoribus
 madentes. In omnibus plateis plurimæ
 domus lasciviæ destinatæ; ubique structæ
 pudori juventutis insidiæ. Adulteriis
 nihil frequentius, & impudicitia abomi-
 nationibus; nullus impudentia modus.
 Visebantur viri, fuce muliebriter illiti,
 faminarum vestes induti, urbis compita
 perambulare. Oppressi gemebant or-
 phani, & viduæ. Vexati pauperes, &
 in ultimam desperationem adacti, Deum
 orabant, ut urbem Barbaris traderet, in
 qua Blasphemia & impietas regnaret.
 Multi in speciem Christiani, intus Gen- *Idem l. 8.*
 tiles erant, Deam Cœlestem adorabant, *p. 190.*
 eidem se ipsos devovebant, & Sacrificiis
 Idolorum peractis, incesti, Ecclesiæ, at-
 que Sacro Altari appropinquare audebant.
 Proceres potissimum, & fortuna cœteris *Idem l. 8.*
 potentiores, nefandis his flagitiis inqui- *p. 193. &c.*
 nabantur. Populus Monachos omnes,
 quantumvis Sanctos, averfabatur, & con-
 temptu summo prosequabatur. In om-
 nibus Africa civitatibus, præsertim vero
 Carthagine, si quem vultu pallidum, capil-
 lis ad cutem usque rasis, monachali pallio
 tectum, obvium haberent, conviciis, &
 maledictis insectabantur. Si quis ex Ægy-
 Co, aut Jerosolyma Carthaginem piorum
 operum

Sæculum V. operum causa venisset, ubi prodibatur
 A.C. 439. publicum, effusissimo risu petulantibus
 hominum excipiebatur, exhibebatur, &
 Lib. 7. p. 181. probriis mactabatur. Postquam Vandalorum
 &c. regni habenas cepissent, cessarunt
 scandala; omnes fæminas, publicæ lascivie
 servientes; ad matrimonium compulerunt,
 nam nefandam impudicitiam cui Romani
 adsueverant, non Vandalis modo, sed & Gothi
 horrebant.

n. 160.

Liber, in quo Salvianus ista enarrat ad
 Episcopum Salonium, Discipulum suum,
 S. Eucherii filium, directus est causa scribendi
 fuit, Divinam Providentiam defendere, &
 tollere scandalum quo multi lædebantur,
 quod, collabente Romano Imperio, Christiani
 affligerentur, dum Res Barbarorum, Gentilium
 & Hæreticorum florent. Hinc de Romanorum
 vitiis sibi differendum putavit, ut ostenderet,
 quanta essent, & quam funestæ Idololatriæ
 reliquiæ; ple-

Lib. 3. p. 34.

Lib. 4. p. 84.

p. 59. lib. 4.

p. 87. lib. 5.

p. 108.

p. 897.

Lib. 7. p. 172.

rosque non nisi nomine Christianos, & tam
 Barbarorum moribus deteriorem vivere, quorum
 vitia singillatim annotat Saxones, inquit: feroces
 sunt; Franci, & Gothi perfidi; Gepidæ inhumani,
 Hunnis, & Alanis pudicitia requiritur. Rursus
 in Francis hospitalitatem, in Gothis, Vandalis, &
 Saxonibus amorem civitatis laudat. In nullam
 vero rem magis, quam in Spectaculorum impuden-
 tiam

tiam, & spectatorum libidinem declamat, Sæculum V.
 quam bellici horrores, & calamitates Rei- A.C. 439.
 publicæ non compescerent. Increpat in-
 justitiam Potentum, & Divitum, ita pau-
 peres opprimentium, ut devoto Roma-
 norum Regno, Barbarorum Dominatio-
 nem suspirarent; Aliud quoque opus Sal-
 vianus scripsit, in quatuor libros divisum,
 ad Ecclesiam Catholicam directum, in
 quo, assumpto Timothei nomine, Chri-
 stianorum avaritiam objurgat. In libro
 tertio queritur, nihil a Parentibus relin-
 qui illis liberis, qui se Deo consecrassent,
 eosque hoc modo voluntariæ paupertatis
 merito privari. Alia præterea opera,
 quæ nos desideramus, scripserat, tanta-
 que erat de ejus scientia opinio, ut eum
 Gennadius, illius ævi Scriptor, Episcopo-
 rum Magistrum appellaverit.

lib. 7. p. 157.
 l. 6. p. 124. etc.
 lib. 7. p. 153.
 l. 3. p. 70. etc.

p. 275. etc.

in Catal.
 c. 6.

§. XLIV.

Concilium Rejenſe.

Anno isto 439. Concilium in Provincia
 Rejis actum, nata hac occasione; A. 439.
 Cum Episcopus Embrodunensis vita ex-
 cessisset, Sedes viginti mensibus vacavit;
 nam non nulli Laici Electionem, quam
 unice Clerici cupiebant, sufflaminabant.
 Tandem duo Episcopi illuc sponte sua
 advenere, qui, etiamsi Auctoritate Me-
 tropolitæ non essent muniti, nec litteras
 Confratrum suorum ejusdem Provinciæ
 Hist. Eccles. Tom. VI. ¶ habe-